

Neutrala mellan gott och ont

| av Klas Östman

BÖR TERRORDÅD MOT muslimer begripas, snarare än bestraffas? Är det viktigare att förstå grogrunden för antimuslimska stämningar än att ropa efter vedergällning? Jo, givetvis är tänkande människors främsta plikt att inte möta våld med våld, utan att föra en nyanserad diskussion om huruvida muslimer har gjort sig förtjänta av att hatas. Visst är det beklagligt att oskyldiga dödas, men hur många har inte dödats i islams namn genom historien?

Om inte muslimer ändrar sin överlägsna attityd gentemot andra trosanhängare och ger upp sina anspråk på att upprätta ett de rättrognas herravälde över alla andra folk, då kommer de att tvingas utstå konsekvenserna. Vi svenskar får inte heller låta oss förledas till ensidiga sympatyttringar för de muslimer som drabbas av den utbredda folkliga vreden – det vore ett hån mot de miljoner som förtrycks av islamska regimer världen över.

BYTER MAN ”muslimer” mot ”amerikaner” i de två ovanstående styckena blir det en text som med smärre variationer kunde ha stått – ja, redan har stått dussintals gånger – i de flesta av landets största tidningar efter terrorådnen i New York. Byter man till ”judar” istället kunde den ha stått i något av nazisternas propagandablad på 30-talet. Vilket är en god indikation på den intellektuella och moraliska halten i de flesta försök att ”anlägga ett bredare perspektiv” på massakrerna.

Det är bra att orientera sig inom den världsbild som terroristerna har. Men det är inte detsamma som att bekräfta den och därmed antyda att offren i World Trade Center varit medskyldiga till sin egen död. För åtskilliga av våra flitigaste antiamerikaner har katastrofen främst blivit ett tillfälle att försöka gräva upp tredje ståndpunkten och kålsuparteorin från historiens dyngbacke och putsa av dem så att de kan göra tjänst på nytt.

Begreppet ”terror” skall nu användas för att beskriva också USA:s handlande, enligt ett beprövat propaganda-

recept. Såväl andra världskriget som Guldkriget och globaliseringen bör ses som amerikanska förbrytelser. Vi har till och med återsett den rent dementa föreställningen att amerikanerna kan lastas för Pol Pots massmord.

USA:S POLITIK HAR inte varit liljevit i alla avseenden. Det är inget lands. Dock har den varit bättre för mänskligheten än någon annan nations; Ann-Sofie Dahl visar i sin artikel i detta nummer av Svensk Tidskrift varför vi kan ha höga förväntningar också på George W. Bushs internationella politik under de svåra tider som väntar världssamfundet.

Hundratusentals människor världen över har nysst förlorat anhöriga och vänner, men livet går ändå vidare och världen stannar inte, även om vi ibland nog skulle vilja det. Det är både obarmhärtigt och hoppingivande. Den längsta artikeln i detta nummer handlar inte om terror, utan om den svenska högerns försummade historia. Begreppet konservatism, exempelvis, förtjänar nog en mer kvalificerad analys än vad en i media flitigt förekommande professor i praktisk filosofi lyckades åstadkomma i Dagens Nyheter nyligen: konservatism=lika med försvar för det bestående=försvar för välfärdsstaten, som ju är det för ögonblicket bestående. En dylik tankekedja brukar man väl småle överseende åt, när gymnasielever trevar sig fram bland begreppen?

SAMME PROFESSOR TILLHÖR också (vilket manifesterats i ännu en DN-artikel) dem som talar om amerikansk ”terror” och anser sig ”stå vid sidan om” konflikten mellan demokratierna och dem som spränger skyskrapar. Hans prestationer är således en utmärkt illustration till giltigheten i den gamla observationen att moralfilosofi är svårt, eftersom man brukar tvingas göra moraliska antaganden för att kunna dra moraliska slutsatser. Även om slutledningarna är logiskt felfria blir slutsatserna inte mer giltiga än de inledande antagandena. Datorer kan ju också de komma till befängda slutsatser med hjälp av perfekt logik, enligt den gamla GIGO-regeln: *Garbage In, Garbage Out*. Och GIGO är en utmärkt sammanfattning av det som sagts av tredjeståndpunktarna efter den 11 september 2001.